

РОДЖЪР ЗЕЛАЗНИ EXEUNT OMNES

Част 13 от „Вариации на тема еднорог“

Превод от английски: Росица Панайотова, 1999

chitanka.info

Приглушено сценично осветление. Жътварите и нимфите танцуваха, когато бомбите започнаха да падат. Просперо се обърна към Фердинанд.

— „Имаш вид ти, сине мой, по трогващ начин, като че ли си потресен. Горے главата, сър, веселията ни приключиха сега. Тези наши актьори, както аз предрекох, бяха вси духове и разтопили са се във въздуха, във тънкия въздух...“

Той направи семпъл жест. Жътварите и Нимфите изчезнаха, със странен кух и сконфузен звук.

— „... И подобно нематериалната тъкан на това видение, увенчаните с облаци кули, величествените палати, самотните замъци,“ — продължи той, „самият велик глобус, да-а, всички населяващи го, ще се разтворят и както тази илюзорна процесия се стопи, и дيريا не остави...“

Публиката изчезна. Сцената изчезна. Театърът изчезна. Градът около тях избледня със странен кух и сконфузен звук. Самият велик глобус под краката им започна да става прозрачен. Всички актьори изчезнаха, с изключение на духовете на Ариел, Калибан и Просперо.

— Оу, Проси... — каза Ариел.

— „Ние сме материалът, от който сънищата се правят.“

— Просперо! — изрева кански Калибан.

— „И нашият дребен живот е обвит в сън.“

Калиман се хвърли отгоре му, а Ариел го сграбчи за ръкава.

— Пак го правиш, шефе!

— „Сър, аз съм оскърбен.“

— Престани! Топенето започна! Ти освободи погрешното заклинание!

— „Съобразявайте се с немоцта ми — старият ми мозък е затруднен...“

Калибан седна върху него. Ариел размаха тънките си пръсти пред очите му. Сега те се носеха в безкрайната и пълна със звезди празнота. Най-близкото тяло с някакви размери бе луната. Спътници — комуникационни, астрономически, метеорологични и шпионски — се разлетяха във всички посоки.

— Стегни се малко, по дяволите! — просъска Ариел. — Отново останахме само ние!

— „И нека моята отпадналост не ви безпокои...“

— Няма смисъл, — изръмжа Калибан. — Този път е потънал надълбоко. Какво ще кажеш да се предадем и да се стопим?

— Не! — изкрещя Ариел. — Тъкмо беше започнало да ми харесва.

— Твоята отпадналост ни безпокои, Прози! Зарежи този Станиславски и върни нещата по местата им!

— „Ако това ще ви обрадва, останете в моята килия и там отдъхвайте...“

— Репликите му са към края си, — каза Ариел, — Тогава ще го хванем.

— „Ще сторя разходка или две, за да успокоя аз кънтящото си съзнание.“

— Къде смяташ да ходиш, шефе? — попита Калибан. — Та ти махна всичко.

— Ей? Какво е това?

— Пак го направи. В този си вид сцената е ужасяваща, но като че ли клони към някакъв край.

— Бих казал, че не бях стигал толкова далеч, поне не досега.

— Какво сторихте, за да има бис?

— Къде ми е Книгата?

Калибан размаха перката си.

— И тя изчезна.

Просперо разтри слепоочията си.

— Тогава ще трябва да работя по памет. Помагайте. Къде стана това?

— На пустинен остров.

— Да.

Той замахна величествено и наблизо се появиха смътните очертания на палмови дървета. Доловиха слаб солен мирис, заедно с далечния плисък на прибоя. Очертанията ставаха все по-материални, а под краката им се разстла блестящ пясък. Дочуха кряска на чайка. Звездите избледняха, небето посиня и по него се понесоха облаци.

— Така е по-добре.

— Ама — това е истински пустинен остров!

— Недей да спориш с него. Знаем го как работи.

— А сега, къде бяхме ние?

— Представлението, сър.

— А, да. Елате в пещерата ми. Там ни чакат Фердинанд и Миранда.

Той ги поведе по брега нагоре към едно скалистото място. Навлязоха в голяма пещера, където една огромна сцена бе осветена от факли. Просперо кимна на Фердинанд и Миранда и посочи към сцената.

— Шефе, нещо не е наред.

— Без приказки! Гледай и мълчи!

Ариел загуби дар слово за момент и обърна внимание на сцената пред него.

Величественият земен глобус, със слънчеви петна по него, прошарен от облаци, сив и син, се въртеше бавно над сцената. Ситни искри, ракети се стрелкаха около него, изчезващи, за да бъдат заменени от моментни облачета дим над главните градове в Северна Америка, Европа и Азия. След което глобусът се втурна към тях, и един от облаците стана по-голям от другите, измествайки всичко останало. Нагоре през прах, огън и дим, се понесе видението, на размазан град, разтопен, изгорен, населението му мъртво, умиращо, разлитащо се.

— Шефе! Това не е вярната част! — изкрещя Калибан.

— Господи! — каза Фердинанд.

— „Имаш вид ти, сине мой, по трогващ начин, като че ли си потресен.“ — заяви Просперо.

— Хайде, почна се пак, — каза Ариел, докато светът се въртеше и цели земни маси започнаха да горят.

— „...величествените палати, самотните замъци,“ — продължи той, „самият велик глобус...“

Още ракети закръстосваха неистово, докато ледените шапки на полюсите се топяха и океаните започваха да кипят.

— „...ще се разтворят...“

В момента врящите морета заливаха огромни земни масиви.

— „...и дия не остави...“

— Още сме веществени. — пое си дъх Ариел.

— Но това продължава. — отбеляза Калибан.

Глобусът стана по-малко осезаем, огньовете избледняха, водите загубиха цветовете си. Цялата гледка избледня и се стопи.

— „...е обвит в сън.“ — прозя се Просперо.

... Беше изчезнал.

— Шефе, какво стана с...

— Ш-ш-т! — смъмри го Ариел. — Не го буди. — Проси, къде е театърът?

— „...за да успокоя аз кълтящото си съзнание.“

— „Желаем ти покой“ — изрекоха в един глас Фердинанд и Миранда, напускайки сцената.

— Къде се намираме, сър?

— Що, нали ми казахте, че било пустинен остров?

— Такъв е.

— Какво още тогава? Идете да намерите храна и пиене. Всичко останало е сън.

— Ама, сър! Книгата Ви...

— Хич не ми книгай! Искам да ям и да спя. Ще оставя и онези гълъбчета да си гукат, и след това обратно към Непълс. От магии всякакви ще се въздържа.

Калибан и Ариел се отдалечиха.

— Най-добре да спазим волята му и въз.

— Тъй да бъде, духчо. Аз мисля, манджата е ето там.

[Всички излизат.]

Издание: ИК „Бард“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.